

прилагамы еъ край-тъ на статій-тъ си за увѣреніе на всякого.

Най подирь ще повторіж да кажіж пакъ и да свършиш съ увѣреніе-то, че никой интересъ, никое лично познанство, приятелство или враждебство не мя е увлѣкло да говоріж за хатжръ или съ пристрастіе. Като Бѣлгариинъ, желаніе-то за общо-то добро на народъ-тъ ни мя е побудило да разгледамъ, да изслѣдувамъ и да изложіж безпристрастно състояніе-то на тужашно-то учебно заведеніе, толкозъ знаменито по прѣдначи-нанія-та си въ възражданіе-то на нашъ-тъ писменностъ; и частно ако могж, да бѫдѣ полезентъ и въ това като изобличж истинни-тѣ причины които пречатъ на успѣхъ-тъ на това заведеніе и като докажж безосновность-тъ на распредѣлението за Габров-скж-тъ общинж непрѣятни слухове, толкозъ губелни за него и за въ бѫдуше. Азъ не жаліж освѣти за това, дѣто че пѣмахъ по-вече свободно врѣме да посвѣтѣ на тѣзи работѣ, когато при изобиліе-то на материали-тѣ и па редовно дѣржанието счетове записи и бѣлѣжки при едно по-свободно врѣме можеше да ся състави едно пространно описание не безполезно за обнароду-ваніе. Дано другы да извѣрши това. —